

себе вниманіе-то на млади-тѣ люди. Всичкыя градъ ты признава за женѣ добродѣтели. Ако си согласна и ако не ся воспротиви никой на намѣреніе-то ми, то азъ щѣ ся оженѣ за тебе“. Воозъ объявилъ свое-то намѣреніе на старѣйшины-тѣ градскы, и всичкы го одобрили и пожелали му счастье. „Господь да благослови женѣ-тѣ ти, както е нѣкога благословилъ Рахиль и Лій, майкы-тѣ на народа Израилскый“, казували му старѣйшины-тѣ и всичкыя народъ. „Да ти подари Богъ дѣца отъ неѣ; да ся слави имя-то ти во Вилеємъ.“

Воозъ ся оженилъ за Руѣ. Богъ имъ далъ сынъ, которого нарекли Овидъ; Овидъ е былъ баща на Іессея, а Іессей е былъ баща на Давида, за которого ще ся научимъ послѣ. Кога ся родилъ Овидъ, Вилеємскы-тѣ жены поздравявали Ноеминь, говорещи: „благословенъ Господь, че не ты остави безроднъ! Ты имашъ сега сынъ отъ снахъ си Руѣ, която ты обыча тѣй много и която ти прави повече радости, нежели седемъ сынове. Господь ти испрати това дѣте за утѣшеніе и прѣхранѣ на старость. Ноеминь пріела младенца на рѣцѣ-тѣ си и съ голѣмъ нѣжностью го воспитвала.

## ГЛАВА ІІІ.

Сждія и первосвященникъ Ілій.

Подиръ воинственны-тѣ вожди, первосвященникъ Ілій былъ сждія на народа Израилскый въ теченіе на четьредесять години. Той живѣялъ тогава въ градъ Силомъ, гдѣто ся намирала Скънія Свидѣнія. Тамъ приносили домакыны-тѣ пѣрвородны-тѣ отъ стада-та си, начаткы-тѣ отъ плодове-тѣ си, десѣтка отъ всичкы-тѣ доходы; тамъ ся събирали всичкы-тѣ Израилтяне и тамъ приносили жертвы Богу, прѣдъ Ковчега на Завѣта.

Ілій ималъ двама сынове, Офній и Финеесъ, развратены, небогобоязненны, които нѣмали никаквѣ почеть и уваженіе